

работа или произведения на необразовани Българи, които едва ще знаятъ да оловятъ калема въ ржка.»

Какъ ли биха са развили тѣзи самородни таленти на Българския народъ, ако наши-тѣ градски общини или ако частни хора са завземяха да отворятъ особни училища по градове-тѣ и уведатъ наука-та за разни хужества. Читателъ-тъ е забѣлѣзалъ отъ горне-то Ф. Каницово пътувание, какво голѣмо впечатление му е направило всичко това и какво е било негово-то очудвание, кога е сапикасалъ че съ нищо-нѣщо може Българина да произведе голѣми работи. За това не само тойзи нашъ познатъ пътешественникъ е позналъ истенската способностъ на Българина, но и много други. Освѣнь това ние трѣбва сами да са оглѣдамы и да са небавимъ, ако желаемъ общо-то напръдвание у насъ, да са заловимъ за сериозна работа — да отваряме всѣду училища, които само тѣ сж въ състояние да ни избавятъ отъ простота-та, да ни докаратъ единъ день да са сравнимъ и ние, като чада на Европа, съ съсѣдни-тѣ си приятели, които много по-горѣ стоятъ отъ насъ.

У насъ е останало тѣй да кажемъ мода, че само общини-тѣ трѣбвало да са трудятъ да отварятъ училища, коги-то въ Европа най-добри-тѣ търговски училища и пансиони са намиратъ въ ржцѣ-тѣ на частни хора. Наши-тѣ общини за сега сж слаби да въздигатъ на всякадѣ училища, а да може да са постигне цѣль-та да стане образование-то общо у насъ, нужно е що-то или частни хора, или учители-тѣ да се залавятъ за таквизи завѣдения: да отварятъ търговски училища, да основатъ първоначални училища за занаяти, за чъртание, да учатъ въ тѣхъ напр. особно само землѣделци, само тъкачи, само сапунджии и пр.

На ли щѣше да е много по-износно, ако въ наши-тѣ сиромашки общини владѣеше любовта и съгласие-то, да са сговорятъ на пр. въ единъ санджакъ нѣколко